

Pirmais sabats

Eņģeļu vēstis un draudzes misija

Dievs aicina mūs iet

Teds Vilsons

Katrā laikmetā Dievs dod Saviem ļaudīm īpašu misiju. Lai gan veids, kā šo misiju īstenot, var atšķirties, augstākais mērķis paliek nemainīgs – vadīt cilvēkus glābjošās attiecībās ar Dievu, kas ilgs visu mūžību.

Pirms vairāk nekā 2500 gadiem Dievs aicināja kādu jaunu cilvēku svarīgā misijā, kas turpinājās ne tikai viņa dzīves laikā, bet vēl gadsimtiem ilgi, līdz pat mūsu laikiem un vēl ilgāk. Bezbailīgi stāvēdams ķēniņu galmos, Daniēls kļuva par spožu gaismu, kalpojot tiem, kas atradās visaugstākajos posteņos, un tajā pašā laikā atrazdamies ķēniņu Ķēniņa klātbūtnē, kas “atklāj noslēpumus” un “dara zināmu, kas notiks pēdējās dienās” (sk. Dan 2:29). Šie pravietojumi, it īpaši tie, kuros

runāts par pēdējām dienām, Atklāsmes grāmatas 10. nodaļā ir nosaukti par “mazo grāmatiņu”, kas apzīmogota līdz gala laikam. Jānim tiek teikts: “Ej, ņem atvērto grāmatu [...] Ņem un apēd to, un tā būs rūgta tavās iekšās, bet salda kā medus tavā mutē.” (Atkl 10:8, 9) Atklāsmes grāmatas 10. nodaļā Jānis attēlo Dieva ļaudis, kas 1844. gadā piedzīvoja Lielo vilšanos. Atvērta grāmata ir Daniēla grāmata, kas satur 2300 dienu/gadu pravietojumu par svētnīcas šķīstīšanu un gaidāmo izmeklēšanas tiesu. Ilgas pēc Jēzus drīzās atnākšanas adventes ticīgajiem bija saldas, bet, kad Kristus noliktajā laikā neieradās, sekoja liela vilšanās. Viņi bija sludinājuši Jēzus atgriešanās vēsti, taču ar to darbs vēl nebeidzās.

Saskaņā ar Dieva plānu visā pasaulē bija jāizskan vēl kādai papildu vēstij. Šī vēsts, sadalīta trīs daļās, sīkāk aprakstīta Atkl 14:6–12 un ir pazīstama kā triju eņģeļu vēsts.

Praviešu gars mums atklāj, ka pirmo un otro vēsti pasludināja agrīnie adventes ticīgie. Trešā vēsts sekos pirmajām divām un tiks sniegta tieši pirms Jēzus atgriešanās. Šo trīs vēstu apvienojums būs Dieva pēdējais aicinājums šai pasaulei.

Dievišķā inspirācija ļoti skaidri apraksta, kāda ir mūsu misija kā Dieva atlikuma draudzei: “Septītās dienas adventisti ir likti pasaulē par sargiem un gaismas nesējiem sevišķā nozīmē. Viņiem uzticēts pēdējais brīdinājums bojā ejošajai pasaulei. Uz viņiem no Dieva Vārda spīd brīnišķa gaisma. Viņiem uzdots vissvarīgākais un vissvinīgākais darbs – pirmās, otrās un trešās eņģeļu vēsts pasludināšana. Cits tik ļoti svarīgs un nozīmīgs darbs nav. Viņi nekam citam nedrīkst atļaut saistīt savu uzmanību. [...] Pasaule ir jābrīdina, un Dieva ļaudīm jāattaisno tiem veltītā uzticība.”¹

Tā kā Dievs mums ir uzticējies pasludināt šīs vēstis pasaulei, ir ļoti svarīgi tās pārzināt, saprotot, cik liela nozīme ir to līdzdalīšanai.

Pirmā vēsts

Pirmā eņģeļa vēsts Atkl 14:6, 7 pasludina mūžīgo evaņģēliju: glābšanu Kristus taisnībā un žēlastībā – Viņa taisnojošajā un svētdarošajā spēkā. Eņģelis pasludina, ka tiesas laiks ir atnācis, un aicina ļaudis atgriezties pie patiesās Dieva pielūgsmes, atzīstot Viņu kā Radītāju.

Paziņojums, ka mēs dzīvojam tiesas laikā, ir balstīts uz Dan 8:14 pravietojuma piepildījumu – pēc 2300 rītiem un vakariem (pravietiskajām dienām, kas atbilst gadiem) svētnīca tiks šķīstīta. Kopš 1844. gada 22. oktobra cilvēce dzīvo laika periodā, zināmā kā pirmsadventes tiesa un Debesu svētnīcas šķīstīšana. Tā ir izmeklēšanas tiesa, kuras spriedums noteiks, kas tiks paņemti Debesīs, kad Jēzus atgriezīsies.

Aicinājums pielūgt Dievu kā Radītāju norāda, ka cilvēkiem pienākas ievērot dienu, kas godā Viņa radošo darbību. Mums ir teikts: “Sabats būs lielā uzticības pārbaude, jo tas ir sevišķi apstrīdēts patiesības punkts. Kad cilvēkiem būs jāizdara pēdējā izšķiršanās, tad skaidri iezīmēsies līnija starp tiem, kas kalpo Dievam, un tiem, kas Viņam nekalpo.”²

Pielūgt Dievu kā Radītāju nozīmē ne tikai ievērot sabatu; pielūgsmē rodas vēlme atmest viltus teorijas

par dzīvības izcelšanos. Nav iespējams ticēt evolūcijai un tajā pašā laikā teikt, ka Dievs ir debesu un zemes Radītājs – šie koncepti nav savienojami. Turklāt evolūciju var uzskatīt par piederīgu spiritismam, jo “spiritisms māca, ka “cilvēks ir attīstības radījums, ka viņa liktenis un aicinājums ir turpināt šo procesu, sākot no dzimšanas līdz mūžībai pretī dievībai””³

Otrā vēsts

Otrā eņģeļa vēsts Atkl 14:8 pasludina Bābeles krišanu, un pirmoreiz tā izskanēja 1844. gada vasarā.⁴ Tā kā pravietojumā šis paziņojums seko tiesas pasludināšanai un vēsts attiecas uz baznīcām, kas agrāk bijušas šķīstas, Bābele apzīmē baznīcas, kas atmetušas brīdinājumu par tiesu.

Vēsts “kritusi lielā Bābele” atkārtojas Atkl 18:1–4. Dieva ļaudis, kas vēl joprojām ir Bābelē, tiek aicināti no tās iziet, lai viņi nebūtu līdzvainīgi tās grēkos un pār viņiem nenāktu mocības. Līdz ar to Bābeli sastāda draudzes, kuru mācībās ir daudzas teoloģiskas kļūdas, pārņemtas no viduslaiku baznīcas.

Lai gan Bābeles krišana datēta ar 1844. gada vasaru, tas tomēr ir pakāpenisks process, kas beigsies tikai tad, kad: (1) baznīca atmetīs Atklāsmes 14. nodaļā aprakstītās

trīs vēstis un atzīs varenos maldus un viltus brīnumus, ko darīs sātans; (2) atkritusī baznīca pilnībā apvienosies ar pasauli, pieņemot to un ticot tam, ko pieņem un kam tic pasaule.⁵

Lai Dieva ļaudis, kas vēl joprojām ir Bābelē, aptvertu, cik steidzīgi no tās jāiziet, ir jāizprot Bābeles grēki un kļūdas. Tāpēc Dieva ļaudīm ārpus Bābeles tiek uzlikta milzīga atbildība īstenot Kunga misiju, sludinot šīs vēstis. Lai gan sludināšanu uzņems ar lielām dusmām un niknu pretestību, jo Bābeles būtība tiks atklāta, mums jāturpina virzīties uz priekšu kristīgā mīlestībā un bībeliskā autentiskumā tieši tāpat, kā Dieva ļaudis pagātnē īstenoja viņiem doto misiju.⁶

Trešā vēsts

Trešā eņģeļa vēsts, kas atrodama Atkl 14:9–11, satur skaidru brīdinājumu: nepielūdziet zvēru vai viņa tēlu un nepieņemiet tā zīmi. Šī vēsts balstās Atkl 13. nodaļas pravietojumā. Zvērs aino atkritušo baznīcu, bet tā tēlu ir radījis otrais zvērs, kas aino ASV. Pievērsiet uzmanību Elenas Vaitas paskaidrojumam: “Lai Savienotās Valstis izveidotu zvēra tēlu, reliģiskajai varai jāiegūst tāda noteikšana pār pilsonisko valdību, ka valsts autoritāte tiktu izmantota baznīcas mērķu sasniegšanai.”⁷

Vairāk nekā 200 gadus Savienotās Valstis ir bijušas reliģijas brīvības bākuguns. Tomēr saskaņā ar Bībeles pravietojumu tuvojas brīdis, kad tiesības uz reliģijas brīvību tiks pārkāptas un reliģiskā kustība tik lielā mērā ietekmēs valdību, ka tiks pieņemti atkritušajai baznīcai labvēlīgi likumi. Šī tēla veidošanas sekas ir neiecietība pret ikvienu, kas neatzīst valsts un baznīcas apvienības pavēles.⁸

Zvēra zīme, viltus pielūgsmes dienas ievērošana, ir iestādījums, kas atklāti nostiprina zvēra autoritāti. Kāda baznīca pādroši lepojas, ka pārcēlusi septītās dienas sabatu no sestdienas un svētdienu, savukārt citas norāda, ka pielūdz Dievu svētdienā par piemiņu Kristus augšāmcelšanai. Neviens no šiem skaidrojumiem nav balstīts Bībelē.

Atkritušos reliģiskos vadītājus pārņems dusmas, kad tie nespēs atspēkot Rakstos atrodamos

pierādījumus septītās dienas svētumam, un sabata ievērotāji tiks vajāti un apcietināti. Trešā eņģeļa vēsts pasludināšanas notikumi atstās uz ļaudīm spēcīgu iespaidu, jo tie ieraudzīs pravietojumus piepildāmos tieši tā, kā baušļu ievērotāji bija paredzējuši. Konfliktam starp patiesību un maldiem saasinoties, Dieva draudzē notiks šķīstīšana. “Tuvojoties vētrai, liela ļaužu daļa, kas tikai vārdos apliecinājusi ticību trešā eņģeļa vēstij, bet nav svētota, paklausot patiesībai, mainīs savu nostāju un pievienosies pretinieku rindām. Jau šodien, saistoties ar pasauli un kļūstot par tās gara līdzdalībniekiem, viņi pierod uz lietām skatīties gandrīz tādā pašā gaismā kā pasaule un, pienākot pārbaudījumu brīdim, būs sagatavoti izvēlēties vieglāko, populārāko ceļu. [...] Tie kļūs par savu agrāko brāļu visniknākajiem ienaidniekiem.”⁹

Mums jāturpina virzīties uz priekšu kristīgā mīlestībā un bībeliskā autentiskumā tieši tāpat, kā Dieva ļaudis pagātnē īstenoja viņiem doto misiju.

Tie, kas stingri turas pie sava Glābēja un atsakās atnest triju eņģeļu vēstis ietvertu patiesību, saprot, ka Dieva spēkā jāturpina iesāktā misija, visas sekas atstājot Glābēja ziņā. Viņi “ar gaišām, svētā dedzībā starojošām sejām steigsies no vietas uz vietu sludināt vēsti no Debesīm. [...] Vēsts ies uz priekšu, pateicoties ne tik daudz pierādījumu spēkam, kā Dieva Gara dziļajam un pārlicinošajam darbam. [...] patiesība kļūs redzama visā tās skaidrībā, un Dieva godīgie bērni saraus saites, kas tos vēl saistīja. [...] Liels ļaužu skaits nostāsies Kunga pusē, neskatoties uz spēkiem, kas apvienosies cīņai pret patiesību”.¹⁰

Brāļi un māsas, mēs šodien ieraugām aicinājumu mosties, pamudinājumu vērties Dieva Vārdā un būt gataviem tam, kas vēl priekšā. Tikai pilnībā paļaujoties uz Jēzu un Svētā Gara spēku, mēs būsim spējīgi sasniegt jebko. Dievs

mūs gatavo vēlajam lietum, dodot spēku skaļā balsī pasludināt dzīvību nesošās triju eņģeļu vēstis.

Šodien es aicinu jūs atsaukties Dieva aicinājumam, sakot: “Jā, Kungs, Tavā spēkā es pasludināšu triju eņģeļu vēstis. Lai arī kurp tu mani sūtītu, esmu labprātīgs iet.” Āmen.

Teds Vilsons ir vispasaules Septītās dienas adventistu baznīcas prezidents. Citi raksti un komentāri pieejami prezidenta biroja Twitter kontā @pastortedwilson un Facebook: @Pastor Ted Wilson.

¹ Elena Vaita “Liecības draudzei”, 9. sēj., 19. lpp.

² Elena Vaita “Lielā cīņā”, 605. lpp.

³ *Turpat*, 554. lpp.

⁴ *Turpat*, 389. lpp.

⁵ *Turpat*, 390. lpp.

⁶ *Turpat*, 606. lpp.

⁷ *Turpat*, 443. lpp.

⁸ *Turpat*, 445. lpp.

⁹ *Turpat*, 608. lpp.

¹⁰ *Turpat*, 612. lpp.

Jautājumi pārdomām:

1. Kāpēc ir svarīgi lasīt triju eņģeļu vēstis plašākā Bībeles pravietojumu kontekstā?
2. Ko jūs teiktu cilvēkiem, kas, izlasījuši šo rakstu, saprastu, ka baidās domāt

par noslédzošajiem, gala laika notikumiem?

3. Kā jūs izskaidrotu triju eņģeļu vēstu būtību kādam, kas par tām nekad iepriekš nebūtu dzirdējis?